

גבולות חופש הביטוי הארגוני של חבר ועד עובדים

הכותבים: משרד גולדפרב זליגמן עורכי דין, מחלקת דיני עבודה

בג"ץ דחה על הסף עתירה של חברת ועד הסתדרותי נגד פסיקת בית הדין הארצי ובית הדין האזורי לעבודה, אשר פסקו כי העותרת עברה עבירת משמעת כשהתראיינה בעילום שם לערוץ טלוויזיה בו מתחה ביקורת חריפה על המעסיקה. זאת, למרות שבקשתה ממעסיקתה להתראיין נדחתה, ולמרות שתוכן הריאיון לא הובא לאישור מועצת העובדים. תחילה העותרת נידה מתפקידה לתפקיד אחר ולאחר מכן, בתקופת הקורונה, פוטרה בפיטורי צמצום. תביעותיה וערעורה להשבה לעבודה ולפיצויים נדחו. בג"ץ פסק:

- הלכה פסוקה היא שבג"ץ אינו יושב כערכאת ערעור על פסיקת בית הדין הארצי לעבודה והתערבותו מצומצמת מאוד לקיום שני תנאים: כאשר מתגלה בפסיקת בית הדין טעות משפטית מהותית בעלת חשיבות ציבורית רחבה, ושהצדק מתחייב בהתערבות בג"ץ. העתירה של חברת הוועד היא ערעורית ופרטנית ודינה להידחות על הסף.
- באשר לטענות העותרת הנוגעות לזכות החוקתית של חופש הביטוי הארגוני במקום העבודה, ראוי שידונו ויגובשו בבית הדין הארצי לעבודה שהינו הערכאה השיפוטית המומחית בתחום משפט העבודה.
- אמנם, כעקרון, יש לבחון בקפדנות רבה את שיקולי המעסיק בהליכי משמעת שנוקט נגד חבר ועד עובדים, בגין התבטאויות או מעשים במסגרת פעילות בוועד העובדים. שכן צריך לוודא שאין בכך התנכלות או ניסיון הרתעה של חבר ועד או פגיעה בחופש ההתארגנות ובחופש הביטוי, גם אם לא הייתה למעסיק כוונה כזו.
- אולם, נסיבות המקרה הפרטני מצביעות באופן מובהק על התנהגות של העותרת החורגת מגבולות חופש הביטוי הארגוני, שאיננו מוחלט כשהיא פעלה בניגוד להוראה מפורשת של המעסיק ולהסכם הקיבוצי. לכן, בג"ץ נמנע מלהתערב.

בג"ץ 2578/24, ליאור קסטוריאנו נגד בית הדין הארצי לעבודה בירושלים, (פורסם בנבו 15.4.2024).
בפני כבוד השופט יצחק עמית, כבוד השופט יוסף אלרן וכבוד השופט ח'אלד כבוב